

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1766

4 PAGINI — 20 BANI

Vineri 31 decembrie 1954

LA MULȚI ANI!

— La mulți ani!
— Felicitări și pace!
E ora 12 noaptea. Paharele se ciocnesc — oamenii se îmbrățișează. A sosit Anul Nou și prin fiecare casă parcă trece — fragmentându-se în cite un grup de oameni veseli — un mare convoi de sărbătoare al celor ce salută venirea unui nou an.

— În cinstea cui au ridicat ei imensul pahar de vin? Pe cine salută acest nesfârșit convoi sărbătoresc?
— Dacă am deschide cartea de astronomie am afla: la ora 12 noaptea a zilei de 31 decembrie globul pămîntesc — terminându-și rotirea în jurul soarelui înfăptuită în 365 de zile — revine în aceeași poziție. Calendarul stabilește acest moment ca pragul dintre doi ani. Dar dacă e adevărat că pămîntul revine „în aceeași poziție” în raport cu Jupiter sau Saturn — nu e mai puțin adevărat că la capătul fiecărei noi revoluții astronomice, raza soarelui atingînd sub același unghi pămîntul nostru, nu-l mai găsește „în aceeași poziție”.

— Teresimul salut rostit cu atât de profundă credere în noaptea Anului Nou, se înalță înălțat în cinstea schimbărilor, a progreselor petrecute în viața pămîntului în timpul în care pămîntul „revine în aceeași poziție”. Și cite valuri de nădejdi și dorinți, de bucurii și dureri, de nevoi și așteptări, cite visuri nu fălăzesc în această mare încredere, în această imensă speranță care ridică înalt paharul bunelor urări în noaptea Anului Nou!

Sărbătoarea Anului Nou a trecut în toate epocile milenare istoriei a omenirii purtînd înfruntarea simbolică a două pahare: paharul — dăltuit în alabastru, în cristal cu pietre scilpitore — în care musteau cele mai scumpe băuturi, dar care sub parfumul lor nu puteau ascunde mirosul singelui și sudoarei celor mulți — și cea simplă, albă, modestă, din pămînt ars — în care fierbea băutura uril celor mulți împotriva proprietarilor paharelor de cristal — patricienii, feudali, burghezi.

Această seculară înfruntare a echimbat multe de-a lungul istoriei. Adesea ea a strălucit paharul de cristal. Dar ea l-a spart abia atunci cînd anul 1917 se pregătea să facă loc anului 1918.

— Închinîndu-se Puterii Sovietice — abia născută — în acei An Nou 1918 — marinarii Baltice și soldații lui Ceapaev poate nici nu știau că atunci — pentru

prima dată de cînd Pămîntul s'înfăptuiește an de an revoluția sa în jurul soarelui, oamenii înșiși înfăptuiesc o gigantică revoluție de proporții adevărat astronomice.

— Și așa cum prima dată ruși au fost acei ce au ridicat victorios car de pămînt ars, tot astfel, la Moscova, se va sărbători astăzi cel dintîi în Europa — noul an 1955. Cînd la noi va fi ora 11 noaptea, cînd la Paris va fi orîu — la Moscova — minunații noștri frași și prieteni vor ciocni pentru noul an. I se vor despărți de 1954 cu imaginea epicei cu Italia — nu peste graniți, ci în teritoriul Uniunii Sovietice, nu pentru răzoi, ci prin deslănțirea pentru beșug vieții oamenilor; ei vor închina peru victoria dobîndită în 1954 cînd I.R.S.S. s-a născut prima centrală electică atomică din lume; ei vor ciocni peru menținerea păcii în lume, pentru stăruirea continuă a lagărului păcii cerută istoric Conferința de la Moscova.

— Mai tîrziu cu două ore, Parisul va sărbători de asemenea noul an. Vofi desigur bancheri și deputați, care tîndu-și în pahare vinuri de Rhin, vor țerca să surîndă pentru „succesul” obțin — nu cu puține eforturi și presiuni — în parlamentul francez (miinile lor votemură înăsa cu siguranță amintindu-și votul parlamentului francez din 4 decembrie, care a respins principi înarmării Germaniei occidentale). În iris va răsuna însă mai puternic clinch paharelor cu vin de Bordeaux sau Armagnac, însoțit de cuvîntul pentu pace al simpliciilor parizieni. Or, tocmai pentru că acest toast al mianelor de francezi atîrnă mai greu, Des va repeta probabil în discursul său trebuarea dacă „Franța nu trebuie cederă cumva ca un partener imposibil” ncerind să facă popoarele să uite anul 1954 a fost nu numai anul semnului tratatului de la Paris ci și anul comintelor de la Berlin și de la Geneva. E popoarele au o foarte bună memorie.

— De aceea, cînd clopotele Kremlinului vor răsuna, în ele se vor auzi lălat marea bucurie, calmul și conștiința puterii tuturor popoarelor lagărului păcii ca și sunetele solemne ale avertismentului pe care înșeși popoarele țărilor caștiste îl dau hotărît agresorilor împelșiți.

— Pe meleagurile patriei noastre, erile clopotelor Kremlinului vor răsuna îm-

pinate cu încredere, cu negrăită bucurie. Nu cu aceleași sentimente întîmpina poporul nostru Anul Nou cu mai mult de zece ani în urmă, înainte de acel An Nou 1945 cînd, pentru prima dată, visurile noastre constructive s-au înfăptit libere, într-un zbor curajos ca al unui albatros. Iată, prieteni, deschide-ți una din măturile cele mai pregnante ale acelor timpuri: „Anii împotriviții” a lui Geo Bogza. În urmă cu aproape 20 de ani, în pragul celui de al doilea război mondial el scria: „În acea zi de Anul Nou a nins peste București de dimineață pînă seara... Oamenii erau chinuți în ziua aceea. Un an se sfîrșise, cum se sfîrșise uneori zilele cînd vine un uragan: pe pămînt se făcuse deodată mai întuneric. De multă vreme se făcea pe pămînt tot mai întuneric. Și acum, cu anul care se termina, coborîse un nou val de bezni”.

— Cit de deosebite sînt sentimentele noastre astăzi, în ziua Anului Nou! În acest an lășăm în urmă trepte scumpe, străbătute în urcusul nostru, în urma cărora, dîndu-se viață chemării din august 1953 a partidului, oamenii muncii din țara noastră au obținut victorii de seamă: noile produse din magazine — textile și genți de vinilin, alimente mai multe — iar acum desființarea cartelelor și rațiilor; noua expoziție anuală de artă mai bogată ca oricînd, noi absolvenți de școli intrăți în viață — atîtea și atîtea trepte lăseate în urmă. Cînsind aceste biruinte, noi știm că mai avem de înfrînt încă multe greutăți, de zdrobit împotriviții ale dușmanilor. Acum, desigur visurile noastre se înalță de zeci de ori mai sus; dar astăzi mai mult ca oricînd avem convîngerea că și ele se vor împlini. Se vor împlini dacă vom munci mereu mai bine, dacă vom rezolva în fiecare zi sarcinile noastre mărunte, simple, obișnuite, cu maximum de conștiinciozitate; se vor împlini dacă vom veghea hotărît să apărăm de orice provocări cuceririle noastre.

— De aceea, cu toate greutățile ce le mai avem, cu tot zăngănitul de arme ce se aude tot mai puternic din apus — putem fi bucuși la întîmpinarea noului an. Dincolo de spaime și de oroare, trecînd peste greutăți, viața noastră și a întregii omeniri, împotriva căreia nimic nu se poate face — merge mereu înainte. Nimeni n-o să ne poată îndepărta din drumul nostru măreț!

— La mulți ani, prieteni!

Răspunsurile tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. R., la întrebările puse de Agenția iugoslavă „Jugopress”

Agenția iugoslavă „Jugopress” din Belgrad s-a adresat cu ocazia Anului Nou tovarășului Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, solicitîndu-l să răspundă la cîteva întrebări privind situația internațională.

Redăm mai jos întrebările Agenției și răspunsurile date de tovarășul Gheorghiu-Dej:

INTREBARE: Cum apreciați actuala situație internațională?

RASPUNS: Pașii făcuți în anul care s-a scurs pe calea destinderii în relațiile internaționale, datorită eforturilor perseverente ale statelor iubitoare de pace și în deosebi stingerea focarului de război din Indochina, la puțin timp după stingerea celui din Coreea, au neliniștit cercurile agresive din țările occidentale, și în deosebi din S.U.A., care vîd în destinderea internațională o piedică în calea planurilor lor agresive și a profiturilor uriașe ale magnatilor armamentului. Aceste cercuri depun toate eforturile pentru a agrava situația internațională în scopul unor noi aventuri războinice în Europa și în Asia.

Ele trec la restabilirea militarismului german, care a cîtotip nu odată prin forța armelor popoarele europene. Aceasta creează în Europa o gravă amenințare pentru cauza păcii.

Popoarele europene se ridică însă cu tot mai multă hotărîre împotriva refacerii sub orice formă a militarismului german revanșard, fiind conștiente că aceasta reprezintă o mare primejdie pentru ele și pentru pacea lumii.

La o amploare tot mai mare lupta poporului francez, a poporului italian și a poporului german însuși împotriva remilitarizării Germaniei occidentale și a includerii ei în blocuri militare agresive.

Poporul român este neclintit în voința sa de a se împotrivi, alături de toate popoarele iubitoare de pace, politicii de refacere a militarismului german. Poporul român, ca și celelalte popoare europene, este profund interesat în rezolvarea problemei germane prin unificarea Germaniei pe baze pașnice și democratice și în crearea unui sistem de securitate colectivă a tuturor statelor europene, așa cum se propune în Declarația comună a statelor participante la conferința de la Moscova, convocată din inițiativa Uniunii Sovietice, în înțelegere cu Polonia și Cehoslovacia.

Conferința de la Moscova a urmărit împiedicarea împărțirii Europei în blocuri militare opuse și a cursei înarmărilor, prin înfăptuirea securității colective.

Statele participante la conferință au arătat că dacă totuși se va proceda la ratificarea acordurilor de la Paris ele vor fi nevoite să ia măsuri pentru sporirea capacității lor de apărare, în vederea asigurării securității și muncii pașnice a popoarelor lor. Aceasta este urmarea logică și singurul răspuns care poate fi dat capetelor înfierbîntate din Occident în cazul ratificării acordurilor amintite.

Nu încapă îndoială că energia de care dau dovadă popoarele în apărarea păcii, forțele uriașe care se ridică împotriva uneltirilor de război, vor face să

eșueze în cele din urmă planurile cercurilor agresive.

INTREBARE: Care sînt perspectivele pentru realizarea coexistenței pașnice între țări cu sisteme sociale diferite?

RASPUNS: Experiența istorică arată că țări cu sisteme sociale diferite pot coexista în mod pașnic. Astăzi, un număr tot mai mare de țări, care cuprind majoritatea covârșitoare a omenirii, frunțași ai vieții publice din toate țările lumii, de diferite opinii și din diverse pături sociale, sprijină ideea coexistenței pașnice promovată de Uniunea Sovietică din primele zile ale existenței sale. După cum se știe, cu privire la principiile coexistenței pașnice au avut loc în cursul anului 1954 declarațiile comune ale premierului Republicii Populare Chineze Ciu En-lai și a primului ministru al Indiei Jawaharlal Nehru, a lui Ciu En-lai și a primului ministru al Birmaniei U-Nu, iar recent declarația comună a președintelui Republicii Federative Populare Iugoslavia Josip Broz Tito și a primului ministru indian Jawaharlal Nehru. Aplicarea principiilor respectului suveranității, independenței și integrității fiecărei țări, a principiilor neagresivității, egalității și neamestecului în afacerile interne ale altor țări ar face în adevăr posibilă coexistența pașnică.

Cercurile conducătoare ale puterilor occidentale, opunînd securității colective și metodei tratativelor pașnice politica lor „de pe poziții de forță”, acționează însă împotriva perspectivelor coexistenței pașnice. Nimic nu e mai absurd ca afirmația acestor cercuri, că remilitarizarea Germaniei occidentale „va îmbunătăți șansele tratativelor cu Răsăritul”. Dimpotrivă, aceasta nu ar putea decît să înrăutățească situația internațională și să agraveze pericolul unui nou război.

Popoarele iubitoare de pace vîd în înfăptuirea unui sistem de securitate colectivă prin colaborarea tuturor statelor europene, indiferent de regimul lor social, calea cea mai sigură pentru menținerea și consolidarea păcii în Europa și în lume.

Guvernul Republicii Populare Romîne este călăuzit în politica sa externă de dorința de a-și da contribuția activă la cauza apărării păcii, de a dezvolta și întări relațiile de colaborare și prietenie cu toate popoarele și țările iubitoare de pace.

Înceind răspunsurile la întrebările Dvs., mă folosesc de acest prilej pentru a arăta că poporul român întîmpină cu satisfacție îmbunătățirea produsă în relațiile dintre Republica Populară Romînă și Republica Federativă Populară Iugoslavia.

Prietenia popoarelor noastre are rădăcini adînci în lupta comună pe care au dus-o de-a lungul istoriei pentru libertate și independență. În amintirea lor sînt încă proaspete suferințele îndurate de ele sub cîtotipirea dușmanului comun, militarismul german.

Îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre Iugoslavia și România corespunde intereselor și năzuințelor popoarelor noastre și e menită să aducă o contribuție însemnată la consolidarea păcii în Europa.

Urăm din toată inima poporului iugoslav prietenii succesive în munca pentru prosperitatea patriei sale și pentru înfăptuirea năzuințelor de pace ale popoarelor noastre și ale tuturor popoarelor lumii.

(Agerpres)

De-ar vrea șoimul să ne-vește
Zborurile lui semeșe,
De ne-ar da un sfat izvorul
Limpede șopotitorul,

Codrul de ne-ar da povașă
Fremătarea-i cu dulceșă,
De ne-ar arăta cel munte
Cum înalță mindra-i frunte,

ul de ne-ar dăscăli
n scilpesc ochii lui, mi,
n-ar putea să spună
ță-a noastră voie bună,

Încă n-ar rosti din plin
Ce puternici ne simșim,
Încă nu s-ar ști povestea
Despre clipele acestea...

Fotomontaj: A. CALISTRAT
și RADU COSTIN

Cuvinte de la prieteni

Cu vol în rînd

Eu vă salut, prieteni, călduros;
Cîntecul meu e plin de veselie.
Ca un simbol e, de prietenie,
Ce se îndreaptă către voi, voioși.

Eu vă salut — un tînar coreean
Venit de peste munși, cîmpli și dealuri.
Insufleșii de-aceleași mari idealuri
Cu voi în rînd pășim în noul an.

În luptă pentru pacea omenirii,
Cu-ncredere deplină-n viitor,
Cu tinerii de pace iubitori
Să ridicăm paharul fericii!

Din suflet vă urez izbînzul acum,
În munca voastră creatoare, vie.
Pășii cu hotărîre și țărle
Pe al zidirii socialiste drum.

Romîni prieteni, la mulți ani! Al vieții
Și-al păcii steag să-î ridicăm spre soare.
Răsune corul înfrășirii, țare,
Și-un ura! de triumf al tineretii.

Versuri scrise în limba romînă de
HAN GHIUN-CION
student coreean în R. P. R.

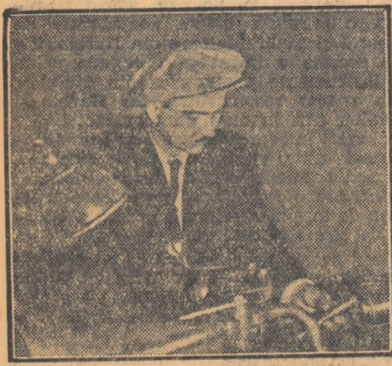
Țelul nostru e comun

Anul care a trecut a fost un an rodnic pentru țările noastre prietene, ca și pentru noi tinerii. Pentru mine acest an are o mare semnificație. În cursul lui mi-am îndeplinit o mare dorință: am absolvit cu succes liceul teoretic. După aceasta se pune problema alegerii profesiei. Încă de la începutul anului trecut de am chibzuit în cadrul organizației de bază a Uniunii Tineretului Cehoslovac asupra celor ce aveam să facem după terminarea liceului. Eu m-am înscris la universitatea de economie din Praga și studiez economia transporturilor.

Trecînd astfel în revistă realizările mele din anul care a trecut îmi pun desigur întrebarea: ce doresc să fac în anul care vine și în pragul căruia ne aflăm astăzi? Ca orice student sîrguincios doresc în primul rînd să trec cu succes toate examenele la universitate. Vreau să-mi însușesc înainte de toate cunoștințe temeinice în tehnologia transporturilor, la marxism-leninism, geografie economică și limba rusă cîci în viitoarea mea profesie voi avea absolută nevoie de aceste discipline. Există însă un lucru pe care-l doresc și studentul și muncitorul, îl doresc tinerii din patria mea ca și tinerii patriei voastre, dragi prieteni. Pentru ca noi toți să putem studia, să putem munci în condiții bune, trebuie să fie pace. De aceea eu doresc fierbinte, din toată inima, o pace trainică.

Țelul popoarelor celor două țări ale noastre, precum și țelul nostru, al studenților, este comun. Iată de ce eu vă urez pace și fericie în noul an.
KAREL PACNER
student în anul I la Universitatea de economie din Praga

CHEMAREA NOULUI

A trecut un an în mod firesc fiecare om al muncii, în aceste momente, își face bilanțul activității sale. Își pune diverse întrebări: „Am făcut eu totul pentru ca viața poporului să devină mai bună? Am făcut eu totul pentru ca viața mea proprie să devină și mai frumoasă? Asemenea întrebări mi-am pus și eu.

Mi-am adus aminte atunci de dragostea cu care am fost înconjurat de strungarii din întreprinderile Capitalei, unde am fost pentru a demonstra cum se lucrează cu dispozitivul de prindere și desprindere a pieselor din plin mers al strungului. Pentru ce am fost înconjurat cu dragoste? Desigur, am datruți cauzele noastre comune o inovație care a putut contribui la creșterea productivității muncii, la ușurarea muncii strungarului, la reducerea însemnată a prețului de cost al fabricațiilor. Am datruți în anul 1954 industriei noastre, ceea ce nutream să realizez încă cu 3-4 ani în urmă.

Dorința mea fierbinte de a trimite pe ogoarele întinse ale patriei noastre tractoare reparate bine și la vreme, de a contribui la întărirea continuă a economiei noastre naționale, la întărirea păcii, mi-a înlesnit realizarea acestei inovații. Sînt fericit astăzi cînd productivitatea muncii mele a crescut cu peste 200 la sută, cînd prețul de cost al unor produse realizate de mine a fost redus cu aproape 50 la sută.

Acstea sînt cîteva din realizările obținute în anul 1954. Trece acum pragul unui nou an de muncă în anul 1955, ultimul an al cincinalului. Cine nu dorește ca anul de vine să-i rămîină în amintire ca un an de succese în activitatea lui? Acest lucru îl doresc și eu. În noul an, vreau să obțin o nouă importanță realizare: un dispozitiv de prindere și desprindere a pieselor din plin mers al strungului care să înlocuiască complexul universal, permițînd strunșii și la interiorul pieselor. Noul dispozitiv va putea fi folosit de cea mai mare parte a strungarilor, făcînd astfel posibilă creșterea pe scară largă a productivității muncii în această ramură a economiei noastre naționale.

Sînt convins că prin realizarea noului dispozitiv voi contribui la întărirea capacității de apărare a patriei mele. El va fi arma mea de luptă împotriva aștătorilor la un nou război. Iar dacă se va încumeta dușmanul să atenteze la munca noastră pașnică, sînt gata să schimb strungul cu arma pentru a ne apăra patria împotriva oricăror cotoșitor.

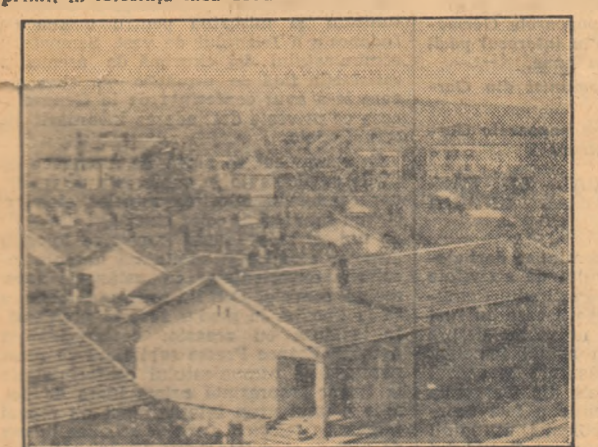
MARIN BARBAT
strungar, I.M.U.-Medgidia

FILE DE CRONICĂ

● IANUARIE. Pentru mineri din Valea Jiului a început construirea a 200 apartamente. Numeroși mineri își construesc locuințele individuale cu ajutorul creditelor acordate de stat în valoare de 13.000.000 lei.

● IANUARIE. S-a pus în întregime în funcțiune fabrica de unt de la Roman. Această fabrică poate produce în fiecare 8 ore 2 vagoane de unt și 2 tone de lapte pasteurizat. Fînd pe de-a-ntregul mecanizată, ea este deservită doar de 7 muncitori.

● FEBRUARIE. Muncitorii siderurgicști din Hunedoara au primit în folosință încă două blocuri noi cu mai multe etaje.

● FEBRUARIE. Apare pe ecrane primul film-spectacol românesc „O scrisoare pierdută”.

● FEBRUARIE. În comuna Branște, ralonul Galați, țărani muncitori s-au unit într-o întovărire agricolă pentru a lucra în comun pămîntul, folosind tractoarele și mașinile S.M.T.

● MARTIE. „Am hotărît să plecăm pentru a munci în agricultură și ne angajăm să depunem toate eforturile și pricepera noastră pentru dezvoltarea agriculturii, în interesul creșterii continue a nivelului de trai material și cultural al poporului muncitor”. (Din scrisoarea unor muncitori, tehnicieni și ingineri de la uzinele „23 August” și „Electroaparații” din Capitală).

● MARTIE. Buletnului Oficial din ziua de 8 martie publică Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale prin care se conferă ordinul „Gloria maternă” unui mare număr de mame care au născut 8-9 copii.

● MARTIE. Muncitorii și tehnicienii de la uzinele „Semănătoarea” din Capitală au construit o nouă semănătoare de sfeclă după tipul unei semănătoare sovietice.

● MARTIE. La sfîrșitul lunii, colectivul întreprinderii „Tehnocin” din Capitală a terminat construcția celui de al 270-lea aparat de protecție de film pe bandă normală.

● APRILIE. S-a inaugurat termocentrala „Steaua Roșie” de la Singiorgiu de Pădure. În prezent ea este cea mai puternică unitate energetică din țară.

● APRILIE. În cadrul lucrărilor de primăvară s-au însemnat circa 3,4 milioane ha. porumb.

● MAI. O nouă topilorie de lină a fost construită la Ghindari, regiunea Autonomă Maghiară. Toate mașinile cu care este înzestrată fabrica sînt lucrate în țară.

● MAI. Gospodăria colectivă din Cîstol, ralonul Alba, în urma îndeplinirii contractelor încheiate cu cooperativa din Mihalș pentru a crește și îngriși animale, a primit repartiție pentru cumpărarea unui autocamion. Autocamionul a fost adus în gospodărie.

● MAI. Are loc inaugurarea grupului social-cultural de la C.F.R.-Fetești. El cuprinde 6 locuințe muncitorești cu cîte 2 apartamente, un bloc cu 18 apartamente, un club muncitoresc cu o sală de 400 locuri, o bibliotecă cu 11.000 de volume, o sală de saș etc.

● IUNIE. A intrat în rodaj la Remetea prima fabrică de praf de lapte din țara noastră.

● IUNIE. A intrat în funcțiune o fabrică de suc de fructe la R. Vlcea. Întregul proces de fabricație este automatizat.

GINDURI IN PRAG DE AN NOU

Vă vorbesc azi: * Un inovator renumit * O mamă * Un țaran muncitor * Un maistru * Un agronom * O campioană mondială * O Laureată a Premiului de Stat

Pe căile artei

Un telefon ieri dimineață. Urare de anul nou — mi-am zis. Dar, dacă urarea a fost ostilă, vocea din receptor nu s-a mulțurit cu ațt. Întrebările au curs de la ce mă lucrez, care-mi sînt proiectele, cum s-a încheiat anul care a trecut, care este biul meu de pînă acum.

Cum-a încheiat anul 1954? Cu o mare bucurie — decernarea Premiului de Stat pentru contribuția dată la realizarea spectacolului „Nepoții gornistului” pe scena Teatrului actorului de film „C. Nottara”. Așa sună diploma pe care am primit. Și iată-mă pornită pe făgașul aducerii aminte, căci bilanțul activității mele este strîns legat de bilanțul instituției în care lucrez.

1 octombrie 1950. Un nou teatru lua ființă în București, Studiul actorului de film „C.Nottara”. Teatru tînăr, oameni tînari (c mai vîrstnici dintre noi erau poate o mult cîi mai entuziaști și mai neobosi). Frîmțări, căutări, întrebări și răspunsuri. Ce trebuie să facem? Cum trebuie să facem?

Au tcut de atunci patru ani; ani de învățată, de dibuelli, de încercări timide, de eșeli dar și de înfăptuiri din ce în ce n îndrăznețe. Tînărul teatru a început scapete un profil al său. Regizori, actori, cenografi, tehnicieni, unii cu mare erelență umană și artistică, alții abia iei de pe băncile institutelor de învățat artistic, s-au încheiat într-un colectiv creat spectacole unele foarte bune, și mai puțin reușite, dar toate pătrunse adevăr, toate lucrate cu mîgălă și dragoste.

Pentru mine personal cîtă învățătură au adus acești patru ani! Am pus în scenă „Jeli burhezi” de M. Gorki, „Familia de A. Popov”, „Nepoții gornistului”; firea piesă — o nouă experiență, grea, interesantă și atrăgătoare.

1 ianuarie 1955. Lucrez cu pasiune pe scena sioului nostru la un nou spectacol „Sua Sevillei” de Lope de Vega. Text cîi de mare valoare și frumusețe, profesionist al autorului împotriva tiraniei absolutismului unui Don Sancho ceumplit, rege al Castiliei.

În ași timp, în cadrul Institutului „I. L. agiale” lucrez cu una dintre grupurile studenți al anului IV pentru examene lor de sfîrșit de an, pentru produc lor. Sînt studenți sirgincioși, majoria lor inteligenți, talentați. De pe acșiliu cit are să mă doară să mă despare ei. Dar oare nu este rîndul lor să ească pe marea scenă a teatrului românesc? Nu este oare rîndul lor să mîngîlișuri și proiecte care în curînd vor dei realități?

Dacizez? Da, visez și eu. Nu putem oare vutezător știind că visurile noastre pvenînt realități?

Viseai întii la un mare film: „Pasărea unii” după cartea lui Petru Dumitriu. Lucrăm la redactarea scenariului rar, dar gîndul îmi zboară de pe dearte film, așa cum va fi, spre Adamă, pătimaș îndrăgostit de Uliana, nețagor și aprig în lupta cu Pricopol și tagma lor. Visez apoi (abia de citeva — e drept) la un scenariu de film ementar și mai de mult, la o comedie care am și destinat-o — în gînd scenei studioului nostru. Vi se par gmlute pentru un singur an? Nu, nu srea multe. Căci dacă Premiul de Stat o răsplată, nu este oare și un îndemn serios îndemna la muncă?

SORANA COROAMA Laureată a Premiului de Stat

UN AN TRAIT CU FOLOS

Activistul Căzărșu Ioan din gospodăria agricolă „6 Martie” din comuna Greben și Ion Vas Gheorgh de la cooperativa meșterilor „Clococul” din Tg. Mureș sînt numai doi din 8168 de clienți ai magazinului de desfacere O.C.L. „Mobila” din acest oraș care în 1954 împărțit în rate garniturile de mobilă populară. Înc în anul 1954 ajutorul Rucăreanu Ștefan I.M.S. Cîmpulung și-a depășit norma între 316 la sută. Piese lucrate au avut o calitate

succesele la învățatură ale elevilor Lidia Cadar Școala pedagogică de fete din Oradea, au nînat ca utemiști și o aleasă membră a Comitetului orășenesc U.T.M. În anul școlar care a trecut a terminat anul 8 normal cu calificativele „bine”.

● I.E. La fabrica „Simo Geza” a început producția în serul nou tip de mobilă populară „Ardealul”.

● NIE. Are loc inaugurarea podului de peste Dunăre dintr-o R.P. Bulgaria, podul prieteniei. Este cel mai mare pod Europa.

● LIE. În cadrul lucrărilor de recoltare s-au obținut peste 9 milioane de tone cereale și alte boabe.

● LIE. Pe linia ferată Bacău-Piatra Neamț s-a introdus pentru prima oară în reglone un tren radiofict.

● IULIE. Deschiderea Conferinței pe țară a U.T.M., eveniment de mare însemnătate în lupta pentru educația comunistă a tineretului patriei noastre, pentru sporirea contribuției U.T.M. la îndeplinirea sarcinilor trasate de partid.

● AUGUST. S-a terminat construirea noului stadion cu o capacitate de 30.000 de locuri din orașul Constanța.

VOM ÎNDEPLINI PLANUL

Îmi amintesc și azi cu emoție seara cînd am fost chemată pe neașteptate la fabrică, și în prezența unor tovarășii de la centrală și de la comitetul orășenesc de partid, eu, înainte o simplă țesătoare utemistă, am fost numită directoarea fabricii „Libertatea”.

Am căutat să-mi fac datoria Am absolvit facultatea devenind inginer. Pe nesimțite fabrica noastră s-a transformat.

Anul 1954 a fost și el pentru noi un an bogat în înfăptuiri. Colectivul fabricii noastre și eu personal ne bucurăm că am obținut în anul 1954 noi victorii în lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat, dînd oamenilor muncii cantități însemnate de țesături. Una dintre aceste victorii, a fost realizarea planului anual fizic pe data de 8 decembrie și valoric pe data de 14 decembrie 1954.

Au fost realizate de asemenea economii în valoare de 947.000 lei reducîndu-se prețul de cost cu 4,8 la sută.

La realizarea acestor succese au contribuit mai

mulți factori. Astfel, sub îndrumarea permanentă a organizației de partid, conducerea fabricii s-a preocupat de o cit mai bună organizare a muncii ca și de introducerea mai multor măsuri tehnico-organizatorice.

Mobilizații de către comitetul organizației de bază U.T.M., tinerii din fabrică, în frunte cu cele 10 brigăzi utemiste, și-au dat aportul la realizarea planului înalte de termen. Mulți au devenit frunțiși în producție. Filatura pieptănată a fost declarată secția tineretului. Aici, încadrați în 3 brigăzi utemiste, printre care și cea condusă de utemista Danca Maria, tinerii și-au realizat planul lunar în medie cu 125 la sută. A crescut simțitor și calitatea firelor.

Utemistele Mares Silvia, Precup Silvia, Hamzu Maria, Tanasiev Lidia, Marile Heda și alte frunțișe ale întrecerii socialiste, au constituit exemple de urmat în producție.

Odată cu îndeplinirea planului, muncitorii fabricii și-au sporit eforturile continuînd să producă noi cantități de stofă. Astfel,

SCRIE-MI LA NOUA ADRESĂ

Acum citeva zile, tov. Ion Crișan a trimis unui prieten, următoarea scrisoare:

„Cu toate că n-am primit răspuns de la scrisoarea care ți-am trimis-o, îți scriu tot eu. Te anunț că răspunsul la scrisoarea de mai înainte, precum și la aceasta, să nu mai mi le trimiți pe poșta adresă.

Cu alte cuvinte vreau să-ți spun că de două săptămînti m-am mutat. Sîm în casa cea nouă, despre care ți-am spus că o construiesc cu ajutorul statului. Arată așa cum ți-am poștat eu... cu 3 încăperi, bucătărie, cu grădiniță pentru flori și zarzavaturi.

Adela, soția mea, nu mai poate de bucurie, m-a sîrutat de mîi de ori, și place totul. A venit și fratele meu să vadă. Te cred și eu... Casă nouă, mobilă nouă, de drag să trăiești.

Dar pentru un lucru nu mă împac cu neastă-mea. Ea zice să facem într-o odaie, cea mai mică, camera Vioricăi (a fetei) și eu zic să facem acolo odaia pentru moșafiri. Viorică este mică, n-are nici 3 ani. Cînd s-o face mare, mă închin, dar acum?

Și fîndcă veni vorba despre fată, i-am pregătit de anul nou, un pom frumos. Este prima dată cînd ți fac pom. Unde locuim înainte, după cum știi, eră camera prea mică și mă încapă în ea și asemenea podoabe.

Fetița așteaptă să vină Moș Gerilă. Și eu aștept să vad ce mi-o aduce anul cel nou. 1954 mi-a adus o casă nouă, vreau ca 1955 să fie și el un an de pace și de muncă spornică.

La noi, la atelierul C.F.R., eu sînt tot maistru de fierdrie. Producem acum bunuri de larg consum. Facem tot ce ne stă în putință pentru ca patria noastră să se întărească, să înflorească cu fiecare an.

La mulți ani!
P. S. — Să-mi scrii pe adresa:
ION CRIȘAN
noul cartier muncitoresc, Simerla, regiunea Hunedoara.”

FERICIREA MEA

Bălatul meu are acum 7 luni. Cite năzuiați nu mi-am legat eu de acest copil! Știu ce înseamnă să fi mamă.

Soțul meu este electrician, iar eu muncitoare la fabrica de confecții din oraș. Amîndoi sîntem tînari. Ovidiu, băiețelul meu, e robust și plin de viaoșie. După ce dimineața îl duc la creșa fabricii, ziua pot lucra liniștiți. Seara, cînd îl iau acasă, de fiecare dată îl găsesc într-o cameră curată și luminoasă. Cîiă diferentă între copilăria lui și a mea!

Bucuria din familie s-a împletit cu bucuria din ziua în care am fost numită maistru de bandă. Colectivul în care lucrez a devenit întregul fabricii. Noi sîntem mulțumite că și produsele noastre date peste plan, cu un preț de cost

reduc, au contribuit la posibilitatea îndeplinirii măsurilor economice luate de partid prin trecerea de la comerțul pe cartele la comerțul desfășurat.

Ce vreau să-mi aducă noul an? Doresc să pot lucra liniștită, să realizăm o producție mai mare, iar Ovidiu al meu să crească în condiții de pace. De aceea încredințez partidul și guvernul că voi munci mai cu spor că voi lupta neabătut, în orice împrejurări, pentru a întări și a apăra Republica noastră, pentru viitorul copilului meu și al tuturor copiilor patriei.

ECATERINA DABIA
maistru de bandă la fabrica de confecții „Proletarul Roșu”-Birlad

EXAMENUL DE-ABIA URMEAZĂ

De curînd, la Institutul nostru a avut loc o adunare generală U.T.M. Participau absolvenții anului IV, alți cel de la secția romînă cît și cel de la secția maghiară. În această adunare noi am discutat răspunderea care ne revine din clipa mare în care pășim pragul vieții, ca proaspeți ingineri agronomi.

Eu n-am venit la Institutul agronomic din Cluj în mod întâmplător. Încă din copilărie am simțit pasiune pentru agricultură pentru ridicarea ei la un nivel cît mai înalt. Minat de acest gînd am intrat în institut. Aici, de la început, nouă, studenților ne-au fost create toate condițiile pentru învățatură. M-am înscris la secția maghiară a institutului, înființată în anul regimului de democrație populară ca rezultat al politicii înțelepte duse de partidul nostru în problema națională. Anii de studenție, alături de colegii mei, maghiari și romîni, practica făcută în diferite unități socialiste din agricultură, mi-au întărit sentimentele de dragoste pentru agrotehnică, făcîndu-mă mai conștient de marea răspundere pe care o voi avea atunci cînd voi deveni inginer. Anul 1954 mi-a adus bucuria absolvirii institutului.

Sîntem azi în prag de un nou. Fiecare este pentru fiecare om al muncii ca în asemenea momente să-și pună problema viitorului. Pentru mine, drumul este ales. Alături de ceilalți colegi absolvenți eu am hotărît să plec la țară, acolo unde se decide marea bătălie a pînii poporului muncitor. Cunoscîntele căpătate în institut își vor găsi astfel aplicarea cea mai justă. Sîntem așteptați noi, ingineri agronomi! Sîntem așteptați de masa țărănimii muncitoare care ascultînd îndemnul partidului, a pornit pe calea făturii unei vieți bogate, fericite. Sîntem așteptați pentru ca împreună cu ea să luptăm pentru traducerea în viață a fiecărei prevederi cuprinse în proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului nostru.

Iată dar, proiectul meu pentru anul 1955. Nu-l voi mai prezenta ca pe o lucrare de sfîrșit de un anu profesor de la catedra de specialitate, ci un profesor incomparabil mai exigent, mai mare: poporul muncitor. Doresc să fie pace, ca să-mi pot dedica viața și nevoile să lupt pentru a apăra curerile obținute de oamenii muncii din patria noastră cu jertfe și sacrificii, voi și să răspund așa cum se cuvine agresorilor imperialiști.

ELEK PAROT
absolvent al Institutului agronomic din Cluj

SPORT ȘI PRIETENIE

Ca să cucerești pentru a cincea oară consecutiv titlul de campioană mondială la tenis de masă, competiția la care de fiecare dată participă cele mai bune jucătoare din întreaga lume, nu este un lucru ușor. Tocmai de aceea eu consider cucerirea titlului de campioană mondială ca o mare victorie și bucurie pe care mi-a adus-o anul 1954.

Tot în anul 1954 am mai reușit să aduc patriei mele încă cîteva victorii internaționale, trofee prețioase cucerite cu ocazia participării la campionatele internaționale de tenis de masă ale Iugoslaviei, Suediei etc.

Și cum se obișnuiește ca înaintea noului an să-ți faci noi planuri de viitor, vreau să vorbesc pe scurt și despre gîndurile și dorințele mele. Ca și întregul nostru popor muncitor, doresc din toată inima ca noul an care vine — 1955 — să ferească omeneia de primejdiiile unui nou război. Și noi sportivii, ca și ceilalți oameni ai muncii din patria noastră avem

toate motivele să nutrim o asemenea dorință. Pentru liniștea căminelor noastre, pentru progresul omeniei, pentru ca sportul să constituie un mijloc de apropiere între popoare, de înțelegere și prietenie, avem nevoie de pace. Doresc acoasta în calitate de mamă și de sportivă. Dar — și acest lucru trebuie să-l afirmăm categoric — dacă dușmanii păcii vor cuteza să se abată asupra noastră, noi vom ști să le dăm o ripostă nimicitoare.

Mai doresc să vorbesc despre ceva: e vorba de viitoarea ediție a campionatelor mondiale de tenis de masă care se vor desfășura în Olanda. E greu, firește, să cucerești pentru a șasea oară consecutiv titlul de campioană mondială. Condițiile create de partid și guvern pentru practicarea culturii fizice și sportului îmi asigură însă posibilitatea obținerii unor cît mai înalte succese în sport.

ANGELICA ROZEANU
maistră emerită a sportului
campioană mondială la tenis de masă

● AUGUST. La uzinele „Steagul Roșu” din Orașul Stalin se produce noile autocamioane romînești.

● AUGUST. La Budapesta reprezentativa de tineret a R.P.R. a cucerit titlul de campioană mondială universitară la fotbal.

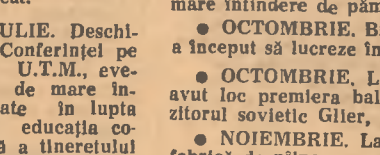
● SEPTEMBRIE. În cadrul lucrărilor agricole de toamnă au fost arate peste 6 milioane ha. S-au semănat cu grîu și secară circa 3,2 milioane ha.

● SEPTEMBRIE. Pentru îndeplinirea proiectului de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului, muncitorii de la G.A.S.-Brates, regiunea Galați, au început să desțenească o mare întindere de pămînt nefolosit din bălțile Dunării.

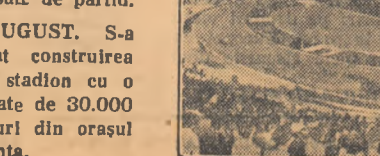
● OCTOMBRIE. Brigada condusă de minerul Kopetlin Geza a început să lucreze în contul anului 1959.

● OCTOMBRIE. La Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. a avut loc premiera baletului „Călărețul de aramă”, de compozitorul sovietic Giler, în prezența autorului.

● NOIEMBRIE. La Bala Mare s-a pus în funcțiune o nouă fabrică de pîine.

● AUGUST. S-a terminat construirea noului stadion cu o capacitate de 30.000 de locuri din orașul Constanța.

● AUGUST. S-a terminat construirea noului stadion cu o capacitate de 30.000 de locuri din orașul Constanța.

● DECEMBRIE. În această lună în Capitală s-au deschis 60 noi magazine.

● DECEMBRIE. A apărut Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații

— un eveniment de mare însemnătate pentru viața țării pe linia îndeplinirii sarcinilor trasate de partid din august 1953 a C.C. al P.M.P.

● DECEMBRIE. În a tria producătoare de bunuri la sută realizările din 1955.

● DECEMBRIE. În 1954 țara socialistă a crescut de la 11 la 12.

● DECEMBRIE. În 1954 țara socialistă a crescut de la 11 la 12.

● DECEMBRIE. În 1954 țara socialistă a crescut de la 11 la 12.

● DECEMBRIE. În 1954 țara socialistă a crescut de la 11 la 12.

● DECEMBRIE. În 1954 țara socialistă a crescut de la 11 la 12.

● DECEMBRIE. În 1954 țara socialistă a crescut de la 11 la 12.

● DECEMBRIE. În 1954 țara socialistă a crescut de la 11 la 12.

● DECEMBRIE. În 1954 țara socialistă a crescut de la 11 la 12.

● DECEMBRIE. În 1954 țara socialistă a crescut de la 11 la 12.

● DECEMBRIE. În 1954 țara socialistă a crescut de la 11 la 12.

● DECEMBRIE. În 1954 țara socialistă a crescut de la 11 la 12.

● DECEMBRIE. În 1954 țara socialistă a crescut de la 11 la 12.

